

Edvard Sørensen: Dette Lovforslag, som det er vedtaget af og oversendt fra Landstinget, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale til Vedtagelse her i Tinget. Lovforslaget, der er blevet Resultatet af Forhandlingerne i Landstinget, hilser jeg med Tilfredshed, og jeg tror, Loven vil blive vel modtaget af dem, der skal føre den ud i Livet. Naar jeg hilser Lovforslaget med Tilfredshed, er det ikke mindst, fordi de Ønsker, som vi tidligere ved det tilsvarende Lovforslags første Behandling her i Tinget fremsatte og fik afvist, nu i alt væsentligt er opfyldt, og fordi alle Skattebestemmelser er udtaget af Lovforslaget og, som den højtærede Indenrigsminister sagde, vil blive henlagt til de Love, hvor de hører hjemme, og endelig, og ikke mindst, fordi det Ønske, jeg fremsatte ved Lovforslagets anden Behandling her i Tinget, om at faa Spørgsmaalet om Indlemmelse og den købstadkommunale Lov løst samtidig med Landkommunalloven, nu ogsaa vil blive opfyldt.

Jeg mindes fra Debatten her i Tinget, at jeg, i al Stilfærdighed og paa elskværdig Maade, høfligt henstillede til den højtærede Indenrigsminister, om det ikke var betimeligt at tage Indlemmelsesloven op til Revision og lade disse 3 paa en Maade sideløbende Love behandle samtidig for at faa dem i saa god Overensstemmelse med hinanden, som det var muligt. Den højtærede Ministers Svar var ikke saadan, at jeg den Gang turde gøre mig Haab om, at denne meget naturlige og rimelige Henstilling vilde finde Ørenlyd hos Ministeren. Som det fremgaar af Rigsdagstidenden for 1930—31 Sp. 6265 — jeg vil gerne bede om Formandens Tilladelse til et kort Citat —, lød Ministerens Svar saaledes:

„Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen var inde paa Tanken om, at de to Kommunallove, Købstadkommunalloven og Landkommunalloven, burde behandles samtidig med en tredje Lov, nemlig Indlemmelsesloven. Jeg maa bestemt tage Afstand herfra, og jeg vil heller ikke tro, at det ærede Medlem vil fastholde dette; det vilde jo være ensbetydende med, at hans Parti vilde spænde Ben for Købstadkommunalloven og Landkommunalloven. Der findes jo ingen saglig Begrundelse for, at disse 3 Lovforslag skulde gennemføres samtidig.“

Som den højtærede Minister i Dag kan se og sikkert vil indrømme, var hans Vurdering af Venstres Hensigter fuldstændig forkert, og hvis den her citerede Udtalelse skulde tages som Udtryk for Ministerens

Bedømmelse af mit Partis Politik, da maa den højtærede Minister nødvendigvis revidere sin Opfattelse. Det, som mit Parti ønskede, var ikke at spænde Ben for nogen af disse Love, men at faa de bedst mulige Love ud af det, og det glæder mig, at den højtærede Minister har erkendt dette og fulgt Venstre ad de af os anviste Veje. Jeg tror ogsaa, at den højtærede Minister vil erkende, at det Resultat, der er kommet ud af det, er et meget godt Resultat. Nu er der ikke sket nogen større Skade ved, at Loven ikke er vedtaget tidligere, men hvis Regeringspartierne og Indenrigsministeren ikke havde været saa afvisende, som det fremgaar af mit Citat, tror jeg, Loven kunde være vedtaget her i Tinget for 2 Aar siden.

I det af Ministeren omtalte Afsnit om Indlemmelser er der i § 35, som angaar Udnævnelser af Nævnet til Ændringer i den kommunale Inddeling, en Ting, der ikke staar mig ganske klar, og som jeg vil bede den højtærede Minister udtale sig om. Der staar i Stykke 2, at Indenrigsministeren udnævner Formanden, og at der udpeges 2 Amtmænd som Medlemmer. Hvem der skal udpege disse Amtmænd, staar der intet om. Jeg mener, at det vilde have været rigtigere, om det havde fremgaaet tydeligt af Loven; man maa vel formode, at det er Ministeren, der foretager Udnævnelserne. Dette kan jo give Ministeren en forlods stærk Stilling i Nævnet for sit Syn paa de foreliggende Spørgsmaal. Jeg vil imidlertid trods dette finde, at det er rimeligt, at Ministeren udpeger disse Amtmænd, men jeg vil bede den højtærede Minister svare paa, om min Opfattelse er rigtig, og om det ikke var rimeligt, at Forholdet blev klargjort i Loven.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig og hurtig Behandling her i Tinget. Det vil være af Betydning, at Loven kan træde i Kraft, inden Valgene til Tillidsposterne i de nye Sogneraad skal foretages, og dette skal, som bekendt, foregaa i Slutningen af denne Maaned.

Carlsen-Skiødt: Den nugældende Landkommunallov stammer jo fra 1867 og har altsaa haft en meget lang Levetid. Det viser sig, at de, der den Gang skrev Loven, havde et godt Tag paa at skrive Love, idet Loven trods de Forandringer, Samfundet er undergaaet i den lange Aarrække, i nogen Grad har kunnet passe til de nuværende Forhold. Jeg er ikke saa sikker paa, at den Lov, vi i Dag har til Behandling, faar saa lang en Levetid.

Den højtærede Minister sagde, at der